יום ב', כ"ג בניסן תשס"ה (02 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ג בניסן**, **8** ימים, שהם שבועה **אחד** ויום **אחד** לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

"ממתקים וריבות מסוגים שונים שכולן הוכנו ...במהלך חג הפסח. **חשוב לציין** שכל המעדנים המתוקים הללו היו חייבים להכיל רק מרכיבים כשרים לפסח! דהיינו, תמרים, בוטנים, שקדים, אגוזים, סוכר וכו' - אך ללא כל מרכיב חמץ כלשהו." [מהדף של אתמול]
בסייעתא דשמייא, אנחנו חיים היום בעידן שנוכל לשמור על פסח כהלכתה. אך, בתולדות עם ישראל, לא תמיד היו הדברים כך...

"שפוך חמתך על הגויים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו. כי אכל את יעקב ואת נווהו השמו. שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם. תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ה'."
[תהלים ע"ט 7-6, ס"ט 25; איכה ג' 66]
תפילה זו אנו אומרים לאחר ברכת המזון ולאחר הכוס השלישי בליל הסדר. בפירוש ה"הגדה של פסח" של הרב שלמה אבינר, הוא קושר תפילה זו לתפילה אחרת שחוברה ע"י רבנים במחנה ברגן-בלזן, "**תפילה לאכילה חמץ**":
"לפני אכילת חמץ יאמר בכוונת הלב – 'אבינו שבשמיים, הנה גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ולחוג את חג הפסח באכילת מצה ובשמירת איסור חמץ, אך על זאת דאבה לבנו, שהשעבוד מעכב אותנו ואנחנו נמצאים בסכנת נפשות. הננו מוכנים ומזומנים לקיים מצוותך **"וחי בהם"** – ולא שימות בהם, וליזהר מאזהרה **"הישמר לך ושמור נפשך מאד"**. ועל כן, תפילתנו לך שתחיינו ותקיימנו ותגאלנו במהרה לשמור חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, אמן.'
כותב הרב א"י קוק [אורות, המלחמה, ה'] **"לא יכופר לארץ לדם אשר שופך בה כי אם בדם שופכו, והכפרה מוכרחת לבוא: ביטול כללי לכל מכונות התרבות של עכשיו, עם כל שיקרן ותרמיתן, עם כל זוהמתן הרעה וארסן הצפעוני. כל התרבות, המתהללת בצלצלי שקרים, מוכרחת להיפחד מן העולם ... וישראל יראה בעיניו שילומת רשעים, יצעוד על חורבנם של המתהללים באלילים החדשים כאשר צעד על חרבות בבל ואשור העתיקות."**

בכ"ד חשוון תרפ"ו [1925], נתאסף קהל רב מאד, ובתוכו פקידי ממשלה, רבנים ונכבדים שונים, בבית הכנסת של רבי יהודה החסיד בעיר העתיקה בירושלים, ל[ציין את יום השנה לעת] שביתת הנשק במלחמת העולם ה-I. לאחר שהחזן שר מזמור תהלים, עלה מרן הרב קוק אל ארון הקודש ודרש. בהישמע קול התותח לאות דממה, עמד כל הקהל בדומיה שתי דקות. אחר-כך, המשיך מרן הרב וקרא בקול רם: "אנו, עם ישראל, שותקים לא שתי דקות, אלא זה שני אלפים שנה. הננו 'השתקן הגדול' בדברי הימים. **'יונת אלם'** [תהלים נ"ו 1] נקראנו. גזלו מאיתנו את ארצנו, חמסו ממנו את מחמדינו, שפכו את דמנו, ואנו תמיד שתקנו. שני אלפי שנה של יסורי עולם עברו עלינו – והחרשנו. דם העולם נשפך, מפני שלא השיבו לנו את הגזילה, מפני שהעמים לא כיפרו את עוונם. דומייתנו היום היא מחאתנו, היא זעקתנו: ישיבו לנו את הגזילה! ישיבו לנו את קדשינו שנלקחו בזרוע!"
['מלאכים כבני אדם 52-151]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ג בניסן תשס"ה (02 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

... ואולי הגיעה העת לצעוק?

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל